S-VERB

S-verb er verb som slutter på -s i alle formene, og som har egen betydning. De er ikke passiv av vanlige verb. Vi kan skille mellom to grupper s-verb: *"hverandre-verb"* og *ekte s-verb.*

"Hverandre-verb"

Disse verbene er laget av vanlige verb og betyr at flere personer *gjør noe med/til hverandre*:

Vi møtes.	(= Vi møter hverandre)
Vi snakkes.	(= Vi snakker med hverandre)

I prinsippet kan man lage slike s-verb av alle verb som refererer til noe man kan gjøre med/til hverandre.

Vi ringes.	(= Vi ringer til hverandre)

"Hverandre-verbene" kan også brukes i andre former enn presens:

De møttes i går.
Har dere møttes før?

Ekte s-verb

De ekte s-verbene ender på -s i alle formene, og vi kan ikke bruke dem uten -s. Noen s-verb er like vanlige verb, men de betyr noe annet:

Jeg *synes* det er bra.
Det *finnes* mange bøker på biblioteket. (å finnes ≠ å finne)

Noen vanlige s-verb:

å synes	synes	syntes	har syntes	= å mene
å trives	trives	trivdes	har trivdes	= å like seg
å finnes	finnes	fantes	har funnes	= å være, å eksistere
å skyldes	skyldes	skyldtes	har skyldtes	= å være årsak til
å spørs	spørs			= å være et spørsmål